

Въ това време изъ Мала Азия започнало да преселва на Балканитѣ турско население. То изпжждало полскитѣ българи, и заемало селата съ земитѣ. Почти всички болярски земи били заети отъ турцитѣ и раздадени на джамии и на турски стари и ранени офицери и подофицери за прехрана. Турско население най-много се поселило въ Тракия до Стара планина, въ Тузлука, въ Дели-Орманъ и Добруджа чакъ до устието на Дунавъ. Имената на рѣкитѣ, планинитѣ, върховетѣ, полетата, селата и

Добруджански турци

градоветѣ се обърнали отъ български на турски, напр. Сазлж-дере, Бакъжикъ, Чаталъ Балканъ, Сакаръ Балканъ, Казанлъкъ, Татаръ Пазарджикъ, Ески Джумая и др.

И тъй, българитѣ били измѣстени отъ турски преселници (колонизатори), както въ градоветѣ, така и въ по-хубавитѣ, по-плодороднитѣ села изъ полетата. Българитѣ трѣбвало да се спасяватъ по горскитѣ урви и да прекарватъ много беденъ животъ.

Ала турското население било малко и не могло да обработва земята, нито пъкъ да подържа за-